

Doma na zdi jsme měli zajímavý obrázek. Pán Ježíš stojí u lehce otevřených dveří a klepe. Především pozorně naslouchá, jestli uvnitř zaslechne vytoužené: „Ano – pojdte dál“. Autora tohoto obrazu určitě inspirovala slova z knihy Zjevení Apoštola Jana: „Hle, stojím u dveří a klepu. Kdo uslyší můj hlas a otevře dveře, k tomu vejdu a budu jíst u něho a on u mě.“ (Zj 3,20)

Pán Ježíš vždy dělá ten první krok, první vychází vstříc. On klepe na dveře našeho života, na bránu našeho srdce. Ale pak čeká trpělivě, až ho sami pozveme dál. Ježíš se nechce vnucovat. To není jeho styl, aby násilně vtrhnul dovnitř. Nikoliv.

Je to takové až nepochopitelné, kdy všemohoucí a milující Bůh pokorně čeká, až člověk ve své svobodě odpoví na Boží volání a řekne: „Ano, Bože pojd' dál!“.

Vždy jsem si kladl otázku – co se stane, když dotyčný dveře přeci jen neotevře? A vzpomněl jsem si ještě na další biblickou scénu spojenou s klepáním na zavřené dveře. Josef s

Marií přicházejí do Betléma. Jdou od domu k domu a hledají ubytování. Klepou na dveře hostinců, ubytoven, domů obyčejných lidí a všude je plno, vskutku před nimi zavřeno. Nebylo pro ně místa.

Jenže Boží plán přesto pokračuje úspěšně dál. Když ne v hostinci nebo v domě, tak se malý Ježíš, Boží Syn narodil v jeslích. A právě toto chudé a ubohé místo naplnila a prozářila Boží sláva, nádhera. Zavřené dveře bránily tomu, aby Boží Syn mohl vstoupit dovnitř a naplnit ostatní příbytky požehnáním. Ztratili svou šanci, když

neodpověděli včas na Boží klepání na dveře svého domu.

Podstatně jinak to bude na konci času, kdy Kristus Pán přijde podruhé na zem ve své moci a slávě. Tehdy se všechny dveře otevřou dokořán. Každé koleno poklekne před Bohem. A bude se konat soud. Tehdy se také dozvíme, kolikrát Ježíš klepal na zavřené dveře našeho srdce, a my jsme neotevřeli, neřekli „Pane Ježíši, pojd' dál!“.

P. Marek

Pro roce 1990 byla vrácena ruina bývalé fary a zdevastovaný kostel sv. Vintíře zpět církvi. Jak tehdy pronesl otec biskup Liška, dům za korunu, ale výhled za milion. Kostel byl opraven a v roce 1995 opět vysvěcen. V domě se provizorně dělalo pohoštění pro poutníky z Rinchnachu, kteří jednou za rok přicházeli s procesím. Od Mons. Karl-Heinz Frümorgena, duchovního Ackermanngemeinde z Würzburgu, vzešla idea opravit tento dům jako dům pro poutníky a setkávání Čechů a Němců pod názvem Dům sv. Vintíře. Této myšlenky se ujalo sdružení Kolpingova rodina z Prahy, a dům jim byl pronajat s tím, že po opravě zajistí jeho fungování. V domě se vystřídal několik nájemců, ale stále se nikomu nedařilo. Proto bylo rozhodnuto smlouvu vypovědět a uhradit zbylé náklady spojené s opravou domu.

Od 1. 10. 2010 provoz domu začala provozovat farnost Dobrá Voda. Již o sedm dní později se zde slavila poutní slavnost sv. Vintíře za hojné účasti poutníků z obou stran hranice. Na domě však bylo ještě mnoho nedodělků, včetně zanedbané údržby. S tím pomáhal po určitý čas zaměstnaný pan Ivo Mézl. Za deset let se zvýšila kapacita lůžek z 33 na 45, vznikla další kuchyně v patře a další potřebné vybavení. Ročně dům ubytuje víc jak tisíc hostů. Velká část ubytovaných se k nám ráda vrací opakovaně. Jsou to jednotlivci, rodiny, různá společenství i účastníci duchovních cvičení. Rezervace bý-

vají často na rok dopředu obsazené.

Také je potřeba poděkovat správcové paní Zdeně Vacherlonové za obětavost, s níž plní přání hostů ještě před tím, než je vysloví. Na částečný úvazek je zde zaměstnán jako zedník i její manžel pan Michal Vacherlon, který zde zde odvádí velký kus práce.

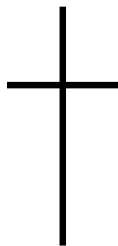
Nelze nezmínit velmi dobrou spolupráci se spolkem Šumavské cesty, který se stará o občerstvení hostů při pouťích, zajišťuje s tím spojené akce pro děti, soutěž ve štrůdlování, opravuje kapličky a také se postaral o nové varhany a schodiště na kůr.

Od července roku 2014 zajišťují pracovníci Domu sv. Vintíře také komentované prohlídky v kostele. Ty jsou nyní v křesťanském duchu, za dobrovolné vstupné. Během roku se zde zastaví kolem deseti tisíc hostů, nepočítaje ty, kteří denně nahlédnou jen přes mříž kostela.

Bližší informace o Domě sv. Vintíře a kostele jsou na webových stránkách www.vintir-dum.eu.

Václav Volenec

*„Pojďte, požehnaní mého Otce,
ujměte se království, které je vám připraveno
od založení světa.“* (Mt 25,34)

S vírou ve vzkříšení a věčný život
oznamujeme všem spolubratřím, přátelům, příbuzným a známým,
že Pánem života a smrti byl z tohoto světa povolán na věčnost

R. D. Jiří VORÁČEK

Zemřel náhle 22. listopadu 2020 v Sušici ve věku 72 let.

Ve svém původním povolání pracoval jako soustružník. V roce 1993 po absolvování teologických studií byl vysvěcen na trvalého jáhna a jako jáhen a později jako administrátor in materialibus působil ve farnostech Svojsíce u Sušice, Sušice, Petrovice u Sušice, Mlázovy, Kolínek, Dlouhá Ves, Albrechtice u Sušice, Zbynice, Srní, Rejštejn, Prášily, Mouřenec, Kašperské Hory, Hůrka a dva roky byl také rektorem kostela sv. Felixe v Sušici.

V roce 2016 přijal kněžské svěcení a poté působil jako statutární zástupce farností Albrechtice u Sušice, Petrovice u Sušice a Svojsíce u Sušice. Kněžskou službou dále vypomáhal ve farnostech, kde dříve působil jáhenskou službou.

S našim drahým zesnulým se rozloučíme v pondělí 30. listopadu 2020 v 11 hodin, při zádušní mši sv. ve farním kostele sv. Petra a Pavla v Petrovicích u Sušice.

Poté bude ve 14 hodin sloužena pohřební mše sv. v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Sušici, po které bude uložen do kněžského hrobu na městském hřbitově.

Prosíme o vzpomínku při mši svaté a modlitbu za něho.

*Biskupství českobudějovické
Kněží a jáhni českobudějovické diecéze*

*Sestra Ivana s manželem
Neteř Ivana   Synovec Josef
s rodinou   s rodinou*

Ježíš řekl:
„Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali.“ (Mt 25,40)

Už řadu let pomáhají naše farnosti Sušice, Kolinec, Budějovice, Rabí, Dlouhá Ves, Petrovice a Svojišice spolu s dětmi z náboženství ze škol v Sušici a Kolinci chudým dětem v projektu Adopce na dálku ®. S dětmi si dopisujeme a dozvídáme se tak o jejich životě. Každoročně během adventu a Vánoc pro ně šetříme do pokladniček peníze. Díky finanční pomoci každého z nás mohou chodit do školy a získat vzdělání. V současnosti pomáháme děvčatům Joseline (21 let) a Anushe (11 let) a chlapcům Enockovi (11 let) z Indie a Derickovi (19 let) z Ugandy.

Sřídání finančních prostředků pro děti spojené s modlitbou za děti a psaním dopisů začíná vždy nedělí Ježíše Krista Krále a je motivováno evangeliem Mt 25, 31-46 o posledním soudu z této slavnosti (cyklus A).

Sbírka trvá do konce doby vánoční, tedy do neděle 10. ledna 2021. Přispět můžete v kostele do velké kasičky k tomu určené nebo do malých kasiček, které přinesou děti domů z hodin náboženství. Minimální částka do Ugandy na jedno dítě je 7.000 Kč, minimální částka na jedno dítě do Indie je 4.900 Kč. Z vybraných peněz také každoročně přispíváme na Česko-Ugandskou nemocnici svatého Karla Lwangy v Buikwe v Ugandě.

Vojtěch Šmídl, katecheta

12. DOPIS OD ANUSHY ARJUN BAVIDODI Z INDIE Z ADOPCE NA DÁLKU ® • • •

27/8/2020

Drazí přátelé ze Sušice, Kolince a okolí, nejprve bych Vám chtěla poděkovat za Váš milý dopis a fotku. Ráda jsem se o Vás něco dozvěděla. Děkuji za Vaši chválu a povzbudivá slova a přání. Bylo zajímavé se dozvědět o oslavách a o Sametové revoluci. Víme, jaké máme štěstí, že věříme v Ježíše, tato víra přežila tolik let navzdory pronásledování a násilí. Moc se mi líbila fotka tří králů, je pěkná. Všichni tam vypadáte roztomile a krásně. U nás sv. Mikuláš navštěvuje domy a lidé přispívají církvi, aby oslava Vánoc mohla být velkolepá.

Měli jsme radostnou oslavu Vánoc. Slavili jsme mši svatou, kde jsme se modlili za naše kmotry, a pak následoval krátký kulturní program s vánočním divadelním představením a zpíváním koled. Náš biskup nám předal Vaším jménem vánoční dárky.

Také jsme slavili dětský misijní den. Byla to opravdu skvělá oslava, kde se spolu sešly všechny děti. Bylo jich okolo 460 a povídali si spolu o své víře. Já jsem vystoupila s tanečním číslem.

Jak všichni víme, pandemie Covid-19 narušila náš život a celé lidstvo je v ohrožení. Bylo to těžké období, když jsme byli po 3 měsíce v lockdownu (uzávěra/zákaz vycházení). Teď už smíme ven, ale stále jsme vystaveni nebezpečí. Případy nákazy virem vzrůstají. Situace v Indii je velmi špatná, ale lidé se pohybují za prací, aby si vydělali na živobytí. Jsme svědky tolika úmrtí, nesnázi migrujících pracovníků a úzkosti studentů a jejich rodičů ohledně studií a tak dále. Obdržela jsem Vaším jménem balíčky s jídlem. Moc Vám děkuji.

Měli jsme horké léto. Teď začalo období dešťů. Letos je to s deštěm dobré.

V době postní jsme se modlili křížovou cestu. Nebyly žádné bohoslužby a Velikonoce byly také bez liturgie. Teď už jsou kostely otevřené. Musíme dodržovat rozestupy a používat roušky a dezinfekci jako prevenci.

Moje studium jde dobře. Máme online hodiny. Jsem v 6. ročníku.

Moji rodiče jsou zdraví a posílají Vám pozdravy.

Než skončím tento dopis, chci Vám poděkovat za poskytnutí školného a za vánoční dárek. Ještě jednou děkuji za Vaši lásku, podporu a modlitby.

Budu na Vás myslet v modlitbách. Bůh Vám žehnej.

Děkuji.

Vaše milující Anusha

Z výroční zprávy:

Povolání rodičů: nádeníci

Čím by chtěla být: policistkou / pracovat u policie

Poznámky:

Anusha absolvovala 5. ročník s dobrými známkami. Využívá dobře všechny příležitosti ke zlepšení svých znalostí a dovedností. Ve volném čase tancuje, zpívá a pomáhá rodičům a sourozencům. Také se účastní aktivit v kostele, jako jsou hodiny katechismu, modlitby, dětská misijní asociace a kulturní programy. Má skvělé chování a dobrý přístup. Máme radost z jejího pokroku.

KLÁŠTERNÍ DĚKOVÁNÍ

• • •

Momentálně píší ještě z uzavřeného kláštera, ale je to psaní s vděčností. Tedy, určitě to není tak, že by naším největším a životním přáním bylo prožít covid-19, ale zajímavá zkušenost to zcela jistě byla. Už jsme měli v komunitě naplánované, jak kdo pojedje na duchovní cvičení a jak se vzájemně zastoupíme – a na-

jednou do našeho rozvažování promluvila jakási čínská breberka. Velmi pravděpodobně k nám dorazila z Prahy. U Jana průběh nebyl úplně nejlehčí, potřeboval „k boji“ i nějaká antibiotika. Na mne covidák skočil o pár dní později a ohlásil se zvýšenou teplotou a horečkou. Po pár dnech jsem zjistil, že jsem také někde

ztratil čich. Takže si nás pozvali do nemocnice na testy, abychom měli jasno, podle jakého klíče jsme se o virus bratrsky rozdělili. Hm, podle kněžského svěcení... Odolnější Romuald s Konrádem si s námi „jen“ vyzkoušeli život v karanténě.

A pak to teprve začalo být zajímavé a ukázalo se, jaké solidární pouť existuje mezi farníky. Vlastně hned vzápětí začaly přicházet nabídky pomoci: od nákupů, přes donášku léků a jídla, až po nabídku vaření. Nako-

nec se o nás starala rodina, která si sama nemocí prošla a zakusila pomoc zase jiné rodiny. Asi je teď řada na nás... Vlastně jsme si prožili trochu čas duchovních cvičení jako čas závislosti na pomoci druhých. Ještě jednou: díky všem za všechnu Vaši starostlivost, modlitbu, ochotu pomoci i za konkrétní pomoc, jsme za Vás za všechny rádi a doporučujeme Vás dobrému Bohu...

br. Petr

INICIATIVA SMÍŘENÍ 2020

Možná jste zaregistrovali, že k 400. výročí bitvy na Bílé hoře byl před pražským klášterem sester benediktinek z opatství Venio vztyčen smírčí kříž od německého benediktina Abrahama Fischera. Samotná akce byla mimo jiné spojena i s ekumenickými nešporami.

Trochu mimo hlavní pozornost médií proběhl ale také akt smíření mezi katolíky a protestanty, i když se uskutečnil v jiné formě, než jak se původně plánovalo. Počítalo se totiž s účastí stovky katolických kněží a stovky

protestantských kazatelů a pastorů, kteří si vzájemně vyjádří odpuštění. Za současného stavu mohl proběhnout „jen“ symbolický akt, během něhož dva duchovní z katolického a protestantského společenství učinili gesto smíření jako příklad pro ostatní. „Velké“ setkání duchovních bylo odloženo na jaro příštího roku. Více se o Iniciativě smíření můžete dočíst na webových stránkách: www.iniciativasmireni2020.cz. Pěkný rozhovor je k nalezení na DTV. Jedním z mluvčích iniciativy je náš br. Serafín.

PROJEKT ZVONY PRO ŠUMAVU

Asi nejeden z vás narazil na útržky zpráv týkajících se projektu obnovy zvonového fondu kostela sv. Markéty v Kašperských Horách. V minulosti již několikrát proběhly neúspěšné pokusy a proto někteří zprvu této iniciativě nekladli další pozornost.

Téměř nenápadný start veřejné sbírky na konci letošního června začal posouvat události kupředu. Zároveň při pracovní schůzce největšího z

dárců – nadace BLÍŽKSOBĚ – dále Šumavského kulturního spolku, Římskokatolické farnosti Kašperské Hory a vítězného zhotovitele zvonáře Rudolfa Petra Manouška byly stanoveny další kroky na cestě, která by měla vrcholit slavnostním vyzváněním nových a opravených původních barokních zvonů v polovině září roku 2021.

Druhým krokem bylo v polovině září sejmutí dvou stávajících

barokních zvonů Jáchym-Josef a prasklého většího zvonu Mikuláš-Onďřej, ke kterým se nově připojí tři nové.

Do konce měsíce října bylo možné na internetu nebo skrze papírové lístečky v kostele sv. Markéty hlasovat o jménech nových zvonů. V anketě „vyhrály“ prostřední zvon Markéta a nejmenší Anna; naopak jméno největšího zvonu Maria bylo vybráno dopředu. Když vezmu v úvahu jména dvou historických zvonů: Mikuláš-Onďřej a Jáchym-Josef, podivuhodně tato jména zastupují patrony všech čtyř Kašperskohorských chrámů.

V další fázi, pokud to jen trochu dovolí okolnosti, bychom se alespoň s částí farníků chtěli vypravit do zvonárny na odlévání nových zvonů.

Poté bychom je měli během přelomu června a července 2021 slavnostně přivítat v Kašperských Horách spolu s jejich staršími sourozenci po opravě. Dalším stanoveným datem bude posvěcení nových zvonů o Kašperskohorských poutních slavnostech 6. - 8. 8. 2021. Během následujícího měsíce by měly zaujmout svoje místo ve zvonové stolici věže kostela sv. Markéty, aby se o městských slavnostech v polovině září všech pět zvonů slavnostně rozeznělo (Maria, Mikuláš-Onďřej, Markéta, Josef-Jáchym, Anna).

Další informace lze průběžně sledovat na stránkách <https://www.zvonyprosumavu.cz/sks/> nebo na facebooku <https://www.facebook.com/zvonyprosumavu/>.

P. Jenda

KAPUCÍNSKÉ PLÁNOVÁNÍ

• • •

Situace je polopřehledná: víme, že nás teď hřídá PES, a přejeme si, abychom se dostali co nejdříve o nějaký ten stupeň níž. Kvůli pandemické situaci odpadla akce pro děti „24 hodin v klášteře“. Nový termín je „nastřelen“ na 19. a 20. března 2021. V prosinci měla proběhnout duchovní obnova pro dívky pod vedením sestry Františky Kroupové, ale po poradě ji sestry alžbětánky přesunuly na první víkend v červnu. Myslíme si,

že by bylo šikovné se potkat na pondělní modlitbě s Cenacolem i na sobotní adoraci. Těšíme se, že se u nás znovu sejdou terciáři i ženy ke společné modlitbě (21. 12., 21. 1.) a že si společně vypijeme Cappuccino (2. 1.). Aktuálně se domlouvá podoba vánočních bohoslužeb. Je to všechno řečeno obecně, uvidíme, jak se věci vyjasní. Jen tušíme, že nás určitě ještě čekají nějaká překvapení...

bratři kapucíni

INFORMACE PRO MINISTRANTY

• • •

Byla by škoda, kdyby ve farnosti chyběl dostatek těch, kteří slouží kolem oltáře a přispívají ke kráse i vznešenosti liturgie zvláště nedělních mší svatých. Po několika pokusech bych chtěl pozvat nejen stáva-

ující, ale i další zájemce o tuto službu na pravidelné schůzky, které nově budou po farní nedělní mši svaté. Ve farních ohláškách bude upřesněn přesný datum.

Váš P. Jenda Kulháněk

Na počátku listopadu jsme zdárně dokončili letošní opravu fasády děkanského kostela. Ta první etapa, to bylo v podstatě pět menších úseků. Po každé jsme postavili lešení, opravili kus, bourali lešení, a znovu postavili. Oprava byla dost náročná. Nejdříve byly jenom lokálně opravené omítky. Ta původní z poslední opravy pořád dobře drží po 40 letech, což dosvědčuje šikovnost a odbornost posledních zedníků. Pak celá plocha byla zpevněná a připravená pod nátěr. Také byly očištěné a ošetřené kamenné prvky fasády. Bílá barva pochází od firmy KEIM. Bohužel je při nátěru dost choulostivá na vlhkost zdiva (max 7 %), co při běžné vlhkosti omítky v tuto podzimní době (20 %) občas generovalo technické problémy.

Na konec se ukázalo, že letošní oprava byla docela náročná: časově – 3 měsíce, technicky a také finančně. Celkové náklady – 1.077.284 Kč. Obdrželi jsme finanční podporu od Plzeňského kraje – 200.000 Kč; z fondu MK Regenerace – 360.000 Kč; z rozpočtu Města Sušice – 90.000 Kč. Podíl farnosti činí – 427.284 Kč. Náročnost finanční stránky opravy zhoršil i vyhlášený celorepublikový stav nouze. Když jsme museli zavřít kostely, byly i dlouhodobě pozastavené nedělní sbírky a farnost přišla o docela velkou část příjmů. To nám nikdo nere-

kompensuje. „Nikdo“, tím myslím stát, protože církve nespádají do jakéhokoliv programů vládní finanční podpory. Mohu opět počítat jenom s Vaší osvědčenou štědrostí a zodpovědností za svůj kostel. Přispět můžete na farní účet: 821360329/0800, do kostelní pokladničky anebo formou osobního daru.

Děkuji za Vaši ochotu a pomoc. Děkuji všem, kteří se zapojili do letošní opravy kostela sv. Václava. Doufám, že na jaře příštího roku budeme pokračovat dál.

P. Marek

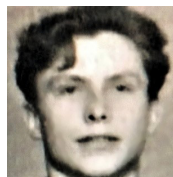
Hospodin je blízko těm, kdo jsou zkroušeni v srdci.

5. prosince 2020 uplyne 65 let, co byl devatenáctiletý Ladislav Kolář zabít na státní hranici.

Z vyšetřovacího spisu se můžeme dozvědět, že v pondělí 5. 12. 1955 v 6.45 hodin v blízkosti Plešného jezera (ve spisu uvedeno chybně, má být Plesného, dnes jezero Laka) byl při překonávání zátarasu zasažen elektrickým proudem, takže byl na místě mrtev. Byly u něj nalezeny dvě bible a štípací kleště. Láďa Kolář byl tajně „pohřben“ jako ostatní jmenovaní na pomníčku na St. Hůrce. Místo bylo srovnáno na již zničeném hřbitově s terénem.

Ladislav Kolář, nar. 28. 8. 1936, bydlel nedaleko Hůrky v osadě Častonice, patřící pod obec Zámýšl. Chodil do školy ve Velharticích. Byl velice nadaným a oblíbeným chlapcem u spolužáků i učitelů. Denně docházel z Častonice pěšky do Velhartic, jen v zimě byl u své babičky ve Velharticích a domů se vracel k rodičům jen na neděli. Měl sestru Slávku a bratra Miroslava. Dobu čistek po roce 1948,

počínající etapy komunismu, chápal jako velké příkoří na mnoha lidech. V jeho citlivé povaze nastalo rozhodnutí odejít za hranice s myšlenkou kněžského studia v Římě. Neuskutečněný sen byl ukončen, dalo by se říci v blízkosti domova, na Šumavě.

Rodina požádala „Červený kříž“ o pomoc při hledání informací, neboť od jeho odchodu neměli zpráv, a to po dobu několika let. Není divu, protože dle rozhodnutí tajného rozkazu ministra národní bezpečnosti gen. Karola Bacílka z r. 1952 se o smrti blízkého a jeho „pohřbení“ nesměl nikdo dozvědět.

V roce 1968 žádá rodina i známí na různých institucích o informace ohledně zmizelého, dokonce i ve Vatikánu. Odpověď přichází od arcibiskupa pražského Jos. Berana s tím, že žádné příznivé zprávy nejsou.

Jeho neuskutečněné sny o svobodě byly tragicky ukončeny již na hranici v el. drátech „Železné opony“ na úseku 13. pohr. roty u hraničního kamene 10.

Při návštěvě Hůrky se stavíme u pomníčku a vzpomněme na něj i na všechny, kteří zemřeli na cestě za svobodou. Někteří jsou na pamětní desce na rohu kaple Povýšení sv. Kříže.

Děkuji za poskytnuté informace spolužačce L. Koláře, J. Holečkové a J. Švecovi.

Vladimír Černý

CHYSTÁ SE

- Během adventu budou ranní mše svaté při svíčkách tentokrát v kostele sv. Mikuláše spojené se zpěvy staročeských rorátů každou sobotu od 7:00 hodin (tj. 5.12.; 12.12.; 19.12.)

- Mše svatá při svíčkách se připravuje v předvečer 3. neděle adventní v kapli ve Vatěticích od 15:45 hodin.

- Titulární slavnost kostela sv. Mikuláše v Kašperských Horách oslavíme při nedělní bohoslužbě dne 6.12. od 9:30 hodin.

- O svátku sv. rodiny 27.12.2020 bude Rybova mše vánoční se žehnáním manželům v Kašperských Horách v kostele sv. Markéty od 16:00 hodin.

- Nový rok přivítáme při mši svaté v kostele sv. Mořice na Mouřenci v noci 1.1.2021 od 0:00 hodin.

Vydává Římskokatolická farnost Sušice, Bašta 54, 342 01 Sušice

tel.: 376 523 368, e-mail: info@farnostsusice.cz

č. ú.: 821 360 329 / 0800

<https://www.farnostsusice.cz>

redaktor: Aleš Jahoda, sazba: Tomáš Jahoda

e-mail: farnolist@farnostsusice.cz

Farní list č. 9 / 2020 (187), vyšel dne 28. 11. 2020.

Uzávěrka dalšího čísla je v pátek 22. 1. 2021.